KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2015/120

2014 m. spalio 29 d.

dėl pagalbos schemos SA.27317 (C 25/09) (ex N 673/08), kurią Italija ketina taikyti skaitmeninei projekcijos įrangai

(pranešta dokumentu Nr. C(2014) 7888)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų pagal pirmiau nurodytas nuostatas ([1]) ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2008 m. gruodžio 30 d. Italija informavo Komisiją apie savo ketinimą taikyti mokesčių paskatas investicijoms į kiną, kino filmų platinimui ir skaitmeniniam kinui. 2009 m. balandžio 2 d. ir 2009 m. birželio 23 d. Italijos valdžios institucijos pateikė papildomos informacijos.

(2) 2009 m. liepos 22 d. raštu Komisija informavo Italiją nusprendusi pritarti Italijos mokesčių paskatoms, skirtoms investicijoms į kiną ir kino filmų platinimui. Tuo pat metu Komisija informavo Italiją apie savo sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl siūlomo mokesčių kredito investicijoms į skaitmeninę projekcijos įrangą.

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]). Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas.

(4) 2009 m. spalio 21 d. Romoje Italijos kultūros ir turizmo ministerija ir Europos Komisija surengė bendrą seminarą šia tema.

(5) Komisija gavo suinteresuotųjų šalių pastabas ir jas perdavė Italijai, kad ši galėtų pateikti savo komentarus. Italijos valdžios institucijų pastabos buvo gautos registruotu laišku 2010 m. sausio 19 d. Po to buvo toliau keičiamasi informacija, kuri, be kita ko, buvo pateikta papildomuose Italijos valdžios institucijų raštuose, gautuose 2010 m. rugsėjo 7 d., 2011 m. balandžio 12 d., 2011 m. birželio 1 d., 2011 m. gruodžio 1 d., 2012 m. gegužės 10 d., 2012 m. rugsėjo 14 d., 2013 m. balandžio 23 d., 2013 m. gruodžio 6 d., 2014 m. balandžio 18 d., 2014 m. birželio 11 d. ir 2014 m. rugpjūčio 1 d.

II. PRIEMONĖS APRAŠYMAS

1. Priemonė, apie kurią pranešta

(6) Mokesčių kreditas kino filmų demonstruotojams, skirtas skaitmeninei projekcijos įrangai įrengti, buvo viena iš mokestinių priemonių, kurias Italijos valdžios institucijos nusprendė taikyti kino sektoriui. Visomis šiomis priemonėmis buvo siekiama išjudinti rinką paremiant kultūrinio pobūdžio Italijos filmus konkurencijai palankioje aplinkoje ir populiarinant tokius filmus Italijoje ir Europoje.

(7) Pagal skaitmeniniam kinui skirtą mokesčių kredito schemą skaitmeninės projekcijos įrangos įrengimo išlaidoms taikomas 30 % mokesčių kreditas. Didžiausia metinė mokesčių kredito suma negali viršyti 50 000 EUR už vieną ekraną.

([1]) OL C 196, 2009 8 20, p. 9.
([2]) Žr. 1 išnašą.

(8) Mokesčių kreditas gali būti suteikiamas už tokias išlaidas:

a) skaitmeninės projekcijos ir atkūrimo įrangos įsigijimo išlaidas;

b) įrangos ir įrenginių, priimančių skaitmeninius signalus, siunčiamus antžemine ir (arba) palydovine perdavimo sistema, įsigijimo išlaidas;

c) ankstesniuose punktuose minimos įrangos, sistemų ir įrenginių įsigijimo išperkamosios nuomos pagrindu arba jų nuomos išlaidas; į sudaromas sutartis turi būti įtrauktas įsipareigojimas pasibaigus nuomai turtą įsigyti arba nuostata, kad bendrovė naudotoja galės šia galimybe pasinaudoti anksčiau laiko;

d) darbuotojų mokymo išlaidas;

e) išlaidas, susijusias su projekcijos kabinų, įrangos ir infrastruktūros bei pagalbinių patalpų, anksčiau naudotų demonstruojant 35 mm juostas, atnaujinimu ir pritaikymu, ir papildomas išlaidas.

Pastaruosiuose dviejuose punktuose minimos išlaidos negali sudaryti daugiau kaip 20 % visų a, b ir c punktuose minimų išlaidų.

(9) Remiantis pirminiu Italijos valdžios institucijų pranešimu, parama be jokių sąlygų būtų teikiama 1–4 ekranus turintiems kino teatrams ir 5–10 ekranų turintiems daugiaekraniams kino teatrams 50 000 arba mažiau gyventojų turinčiuose miestuose. Iki 24 ekranų turintys daugiaekraniai kino teatrai pagalba galėtų pasinaudoti su sąlyga, jeigu 50 % savo seansų skirtų kultūrinio pobūdžio filmams ir mažiausiai 50 % ekranų pakeistų skaitmeninės projekcijos ekranais.

(10) Mokesčių kreditas taikomas kino bendrovėms, kurios mokesčius moka Italijoje.

(11) Schemos teisinis pagrindas:

a) 2007 m. gruodžio 24 d. įstatymas Nr. 244, nustatantis metinio ir daugiamečio valstybės biudžeto sudarymo nuostatas (*legge 24 12 2007, n.244*);

b) 2013 m. rugpjūčio 8 d. įstatymo galią turintis dekretas Nr. 91, iš dalies pakeistas ir tapęs 2013 m. spalio 7 d. įstatymu Nr. 112 (*decreto legge 8 8 2013, n.91, convertito, con modificazioni, dalla legge 7 ottobre 2013, n.112*);

c) naujos mokesčių kreditų, skiriamų skaitmeninei projekcijos įrangai ir įrenginiams kino teatruose įdiegti ir įsigyti, taikymo nuostatos (*Nuove disposizioni applicative dei crediti d'imposta concessi alle imprese di esercizio cinematografico per l'introduzione e acquisizione di impianti e apparecchiature destinate alla proiezione digitale*).

2. **Komisijos iškeltos abejonės**

(12) Sprendime pradėti procedūrą Komisija teigė, kad pagalbos priemonė, apie kurią pranešta, atitinka SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytą valstybės pagalbos apibrėžtį. Pasiūliusi mokesčių paskatas Italijos valstybė atsisakė tam tikrų įplaukų, todėl schema yra susijusi su valstybės ištekliais. Schema suteikia ekonominį pranašumą tam tikroms įmonėms, šiuo atveju – kino filmų demonstruotojams. Kadangi prekyba filmais yra tarptautinio pobūdžio, šis selektyvus pranašumas gali turėti įtakos prekybai Europos Sąjungoje. Komisija pareiškė abejonių, ar pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka.

(13) Pirmiausia Komisija suabejojo skaitmeniniam kinui siūlomo mokesčių kredito **reikalingumu**. Ji suabejojo ir dėl siūlomo mokesčių kredito didžiausios sumos (50 000 EUR už ekraną) – kai mokestis yra 30 %, didžiausios leistinos ekrano įrengimo išlaidos siektų 166 667 EUR už ekraną (50 000 EUR × 100/30). Ši suma viršija Italijos valdžios institucijų nurodytas su skaitmenine projekcijos įranga susijusias išlaidas, kurios pagal apskaičiavimus turėjo sudaryti 100 000 EUR. Komisija pareiškė abejojanti, ar didžiausia mokesčių kredito suma turėtų būti tokia didelė ir ar tiksliai apskaičiuotos nurodytos įrangos skaitmenizacijos išlaidos. Be to, Komisija pareiškė abejonių, ar 2K skiriamosios gebos ([3]) DCI specifikacijas atitinkančios ([4]) projekcijos įrangos įrengimas reikalingas norint platinti Italijos arba Europos kultūrinio pobūdžio filmus.

(14) Antra, Komisija abejojo dėl pasiūlytos pagalbos priemonės **proporcingumo**. Ji pažymėjo, jog tikėtina, kad didesni kino teatrai greičiausia turi daugiau galimybių įsirengti skaitmeninę projekcijos įrangą be viešosios paramos. Be to, Komisija pastebėjo, kad kino filmų demonstruotojai gali pasinaudoti komerciniais perėjimo prie

([3]) 2K yra ekrano 2 048 × 1 080 pikselių skiriamoji geba.

([4]) DCI specifikacijos yra specifikacijos, kurias JAV rinkai pirmą kartą 2005 m. nustatė didžiųjų JAV kino studijų (*Disney, Fox, Paramount, Sony Pictures Entertainment, Universal* ir *Warner Bros. Studios*) sudaryta grupė, pavadinta *Digital Cinema Initiatives.*

skaitmeninių technologijų modeliais, tokiais kaip virtualiosios kopijos mokesčio (VPF) modelis ([5]). Todėl Komisija iškėlė klausimą, ar už kiekvieną ekraną teikiant siūlomo dydžio viešąją paramą nebus išstumtos komercinės alternatyvos.

(15) Trečia, Komisija pareiškė abejonių, ar siūlomas mokesčių kreditas yra **tinkama** pagalbos priemonė. Ji pažymėjo, kad numatomas priemonės biudžetas (16,8 mln. EUR) atitinka 56 mln. EUR įrengimo išlaidas, kurios yra gerokai mažesnės už numatomas įrangos skaitmenizacijos išlaidas (395,7 mln. EUR, kai vienas ekranas kainuoja 100 tūkst. EUR). Komisija suabejojo ne tik teikiamo finansavimo tinkamumu, bet ir tuo, ar siūloma priemonė yra pakankamai tikslinga, kad padėtų siekti tikslo didinti Italijos ir Europos kultūrinio pobūdžio filmų sklaidą. Komisija abejojo, ar Italijos valdžios institucijos pajėgios užtikrinti, kad skaitmeninę įrangą turintys kino filmų demonstruotojai pradėtų taikyti alternatyvius komercinius modelius, pagal kuriuos Italijos kino teatrų auditorijai pasiūlytų platesnį kultūrinio pobūdžio kino filmų pasirinkimą. Kadangi gavėjas, norėdamas pasinaudoti mokesčių kreditu, turi turėti pakankamai mokestinių įsipareigojimų ir kadangi priemonė taikoma, kai 70 % sumos investuoja pats kino filmų demonstruotojas, Komisija abejojo, ar pagalba galės pasinaudoti būtent tie kino teatrai, kuriems jos labiausiai reikia. Be to, Komisija pareiškė abejonių, ar, atsižvelgiant į numatomą trumpesnį skaitmeninės įrangos gyvavimo ciklą ir didesnes su jos įrengimu susijusias eksploatavimo išlaidas, numatoma vienkartinė parama (pranešime buvo kalbama apie bandomąją dvejų metų priemonę) taps ilgalaikiu sprendimu.

(16) Ketvirta, Komisija iškėlė klausimų dėl pagalbos **ekonominio, socialinio ir kultūrinio** poveikio. Nors Komisija ir pripažino, kad pasinaudojant valstybės pagalba investicijoms į perėjimą prie skaitmeninių technologijų kino teatruose gali būti siekiama bendro intereso, ji prašė patikinimo, kad ši priemonė technologijų požiūriu bus neutrali. Komisija ypač prašė patvirtinimo, kad kino filmų demonstruotojai nebus verčiami investuoti teikiant pirmenybę tam tikram skaitmeniniam standartui. Be to, Komisija prašė Italijos valdžios institucijų užtikrinti, kad būtų galima demonstruoti ir skaitmeniškai platinamus kino filmus, kurių atviro standarto formatas yra žemesnis už remiamos įrangos skaitmeninį standartą. Be to, Komisija pastebėjo, kad pagalba už skaitmeninės projekcijos įrangos įrengimą galėtų būti netiesiogiai naudinga didžiosioms JAV kino studijoms (DCI specifikacijas atitinkančios įrangos atveju). Dėl siūlomos pagalbos padidėjusi įrangos paklausa gali padidinti ribotos pasiūlos projekcijos įrangos kainą. Todėl teikiant šią pagalbą Italijoje būtų greičiau pasiekta kritinė skaitmenizuotų kino teatrų masė, o tai paskatintų sparčiau pereiti prie skaitmeninio platinimo, todėl tektų uždaryti tuos kino teatrus, kuriems iki to laiko nepavyks įrengti skaitmeninės įrangos. Apskritai Komisija suabejojo, kad socialinė ir kultūrinė pagalbos nauda atsvertų galimą konkurencijos iškraipymą.

3. **Siūlomos priemonės pakeitimai pradėjus procedūrą**

(17) Komisijai pradėjus tyrimo procedūrą Italijos skaitmeniniam kinui skirta mokesčių kredito priemonė buvo įgyvendinama laikantis *de minimis* viršutinių ribų ([6]). Komisijai pritarus Italijos valdžios institucijos norėtų priemonę įgyvendinti visiškai, viršydamos *de minimis* viršutines ribas.

(18) Italijos valdžios institucijų skaičiavimu, priemonės biudžetas 2014–2015 m. laikotarpiu sudarys apie 7,5 milijono EUR.

(19) Laikotarpis, kurį taikomas šis sprendimas, tęsiasi iki 2022 m. gruodžio 31 d. Italijos valdžios institucijos tikisi, kad mokesčių kreditu labiausiai bus naudojamasi 2014 m. ir 2015 m.

(20) Įgyvendinimo taisyklių projektas, kurį Italijos valdžios institucijos siekia įgyvendinti visiškai (viršydamos *de minimis* viršutines ribas) nuo pradiniame pranešime pateiktos informacijos skiriasi keletu svarbių elementų.

(21) Pirmiausia, pakeistose įgyvendinimo taisyklėse reikalavimas vidutinio dydžio ir dideliems kino teatrams demonstruoti tam tikrą kiekį Italijos ir Europos kultūrinio pobūdžio filmų nebėra sąlyga pagalbai gauti. Pastaraisiais metais Italijos valdžios institucijos nusprendė, jog sudėtinga stebėti, kaip šio reikalavimo laikosi

([5]) Šie komerciniai perėjimo prie skaitmeninių technologijų modeliai grindžiami tuo, kad platintojai už savo filmų skaitmeninį demonstravimą kino teatruose moka virtualiosios kopijos mokestį. VPF sistema grindžiama tuo, kad dalis skaitmeniniu būdu filmus platinančio platintojo sutaupytų lėšų panaudojamos prisidėti prie kino filmų demonstruotojų išlaidų skaitmeninei įrangai. Paprastai VPF sandoryje dalyvauja tarpininkaujanti trečioji šalis (integruotojas), kuri surenka iš platintojų VPF mokestį ir įrengia ir, galbūt, finansuoja įrangą kino teatruose. Taip pat žr. 50 dalį, kurioje apžvelgiami Italijoje naudojami VPF modeliai.

([6]) Iki 2010 m. pabaigos remiantis Komisijos komunikatu „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ (OL C 83, 2009 4 7, p. 1). Nuo 2010 m. pabaigos priemonė įgyvendinama remiantis 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5). 2013 m. Komisija priėmė naują *de minimis* reglamentą – 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

vidutinio dydžio ir dideli kino teatrai. Be to, jos teigia, jog šio reikalavimo reikia atsisakyti norint sugrąžinti vienodas veiklos sąlygas didesniems kino teatrams, kuriems reikia pagalbos, ir didiesiems tinklams, kurie dominuoja Italijos kino rinkoje (žr. 37 dalį).

(22) Antra ir susiję su tuo, kas išdėstyta pirmiau, pakeistose įgyvendinimo taisyklėse įvedama 60 ekranų viršutinė riba. Kino filmų demonstruotojai, turintys arba naudojantys daugiau ekranų, negali naudotis mokesčių kreditu. Italijos valdžios institucijos mano, jog tai yra racionali alternatyva reikalavimams dėl kino teatrų programos, kurie iš pradžių buvo nustatyti siekiant užtikrinti, kad priemonė pasiektų savo tikslus ir ja negalėtų naudotis tie rinkos subjektai, kurie dėl savo stiprių pozicijų rinkoje turėtų būti pajėgūs be pagalbos pereiti prie skaitmeninių technologijų.

(23) Trečia, pakeistose įgyvendinimo taisyklėse nustatomas reikalavimas gavėjui pateikti deklaraciją, tuo siekiant išvengti permokėjimo arba pagalbos nukreipimo, jeigu mokesčių kreditas būtų derinamas su komerciniais (VPF) modeliais.

(24) Ketvirta, pakeistos taisyklės leidžia derinti pagalbos priemones, jeigu didžiausias pagalbos intensyvumas neviršija 75 % visų išlaidų. Vieną arba du ekranus turintiems kino teatrams nustatytas 90 % didžiausias sukauptos pagalbos intensyvumas.

(25) Remiantis šiais pokyčiais nuo 2012 m. gavėjai galėjo perduoti skaitmenizacijai skirtus mokesčių kreditus skaitmeninės įrangos tiekėjams, bankams, finansiniams tarpininkams ir draudimo agentūroms (žr. 56 dalį).

III. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS**

(26) 2009 m. surengusi viešas konsultacijas dėl šios pagalbos priemonės Komisija sulaukė apie 20 suinteresuotų trečiųjų šalių atsakymų. Savo atsakymus pateikė:

— Europos ir Italijos profesinės organizacijos, atstovaujančios platintojams ir kino teatrams, Prancūzijos *Commission Supérieure Technique de l'Image et du Son* (CST) ir Europos skaitmeninio kino forumas (EDCF),

— Prancūzijos institucijos, Vokietijos ir Jungtinės Karalystės kino fondai ir Europos regioninių kino fondų tinklas (*Cineregio*); kelete atsakymų taip pat buvo minimi Europos kino agentūrų direktorių (EFAD) leidiniai šia tema ([7]),

— keletas įmonių, kino sektoriaus specialistų ir asmenų iš Italijos, Prancūzijos, Šveicarijos ir Jungtinės Karalystės.

Be to, 2009 m. spalio mėn. Romoje buvo surengtas seminaras šia tema.

(27) Dėl pagalbos **reikalingumo** visi atsakymus pateikę konsultacijų dalyviai pabrėžė, kad kino skaitmenizacijai, kurią jie laiko neišvengiamu poslinkiu, valstybės pagalba yra reikalinga. Tiek Prancūzijos institucijos, tiek Jungtinės Karalystės kino taryba teigė, kad bendra skaitmeninio kino nauda susijusi su asimetrišku su šiuo perėjimu susijusių išlaidų (jos tenka kino filmų demonstruotojui) ir tiesioginės finansinės naudos (jos atitenka platintojui) pasiskirstymu. Dėl tokios asimetriškos situacijos be išorės pagalbos sunku laiku užbaigti perėjimą prie skaitmeninių technologijų. Todėl konsultacijų dalyviai nurodė neabejotiną pavojų, kad daugelis Europos mažesnių, nepriklausomų ir (arba) atokiai veikiančių kino teatrų turės pasitraukti iš rinkos, jeigu skaitmeninės projekcijos sistemos netaps prieinamesnės ir įperkamesnės. Savo 2009 m. rugsėjo mėn. pareiškime EFAD perspėjo, kad Europoje gali nelikti 30 % ekranų. Tiek Prancūzijos institucijos, tiek Vokietijos federalinė kino valdyba pabrėžė, kad be pagalbos nukentės ne tik filmų demonstravimas, bet ir jų platinimas. Ilgai trunkantis perėjimas, paraleliai platinant analoginį ir skaitmenį kiną, kainuotų pernelyg brangiai, visų pirma mažesniems kino filmų platintojams. Galiausiai, jeigu nebus pagalbos, tai turės didelį neigiamą poveikį Europos kino filmų platinimui, kultūrinei įvairovei ir Europos piliečių prieigai prie kultūros.

(28) Visuose atsakymuose taip pat buvo pabrėžiama, kad vadinamieji DCI standartai plačiai priimami kaip bendri skaitmeninio kino standartai. Vieno visuotinio standarto propagavimas buvo įvertintas kaip teigiamas dalykas, o ne kaip nepatogumas kino teatrams, nes jis sudaro vienodas sąlygas.

([7]) Europos kino agentūrų direktoriai (EFAD), *San Sebastiano pareiškimas. Kino teatrų skaitmenizacijai reikia skubios ir visuotinės viešosios paramos* (San Sebastianas, 2009 m. rugsėjo 21 d.), ir EFAD informacinis dokumentas – *The case for public intervention in the digital transition of cinema* (2009 m. spalio mėn.).

(29) Dėl skaitmeninės projekcijos įrangos įrengimo išlaidų apskritai nebuvo nuomonių, kad 100 000 EUR už ekraną sąmata yra per didelė. Vietoje to, keletas suinteresuotųjų subjektų teigė, kad išlaidos gali būti ir didesnės, pavyzdžiui, kai reikia atlikti daug darbų projekcinėje kabinoje pirmiausia mažų kino teatrų atveju. Kai kurie subjektai vis dėlto paminėjo skaitmeninės kino įrangos kainų mažėjimo tendenciją.

(30) Keletas subjektų tvirtino, kad net jeigu išlaidos įrangos skaitmenizacijai ir būtų daug didesnės už gaunamą valstybės paramą (kaip atrodė Italijos mokesčių kredito atveju), valstybės pagalba turėtų papildyti kitus įplaukų šaltinius, pavyzdžiui, virtualiosios kopijos mokesčius ir kino filmų demonstruotojų nuosavas lėšas.

(31) Dėl pagalbos **proporcingumo** kai kurios suinteresuotosios šalys kritikavo mokesčių kreditą, nes, jų nuomone, pagalba labiau galės pasinaudoti didesni kino teatrai. Kiti teigė, kad didesniems kino teatrams būtų galima padėti, galbūt, mainais į įsipareigojimus dėl kino teatro programos. Kai kurie konsultacijų dalyviai pritarė EFAD pareiškimui ir pabrėžė, jog svarbu, kad dėl skirtingų mokestinių kino teatrų įsipareigojimų (pavyzdžiui, konkrečiu mokesčių kredito atveju Italijoje), bet ir (kiek platesne prasme) dėl ribotos prieigos, nulemtos kino teatro programos, dydžio ir vietos, nebūtų taikomos skirtingos sąlygos. Tarptautinė kino filmų platintojų asociacija (FIAD) teigė, kad net ir dideli kino filmų demonstruotojai dabartinėje kino rinkoje ir bendromis ekonominėmis aplinkybėmis nebūtinai turi būti pelningi.

(32) Nuomonės šiek tiek išsiskyrė dėl to, ar komerciniai veiklos modeliai yra prieinami naudoti perėjimui prie skaitmeninių technologijų ir dėl galimybės juos pritaikyti mažesniems kino teatrams. Kai kurie konsultacijų dalyviai teigė, kad nėra standartinio perėjimui prie skaitmeninio kino tinkančio veiklos modelio. Kiti tvirtino, kad daug kino teatrų dėl savo programos pobūdžio ir apimties (gautų virtualios kopijos mokesčių apimtis priklauso nuo filmų, įtrauktų į programą pirmąją jų pasirodymo dieną, ir (arba) kino teatre esančių ekranų skaičiaus) negalėtų pasinaudoti trečiųjų šalių integruotojų siūlomais VPF sandoriais (taip pat žr. 5 išnašą). *Europa Distribution* teigė, kad komerciniai veiklos modeliai pasiteisina tik pelninguose kino teatruose ir dideliems, komerciniams platintojams. Remiantis EFAD informaciniu dokumentu, Europoje tik apytikriai 10 000 iš 30 000 ekranų būtų galima įrengti naudojant VPF modelį. Vienas konsultacijų dalyvis teigė, kad komerciniai VPF modeliai ne mažiau tinka ir mažesniems kino teatrams. Bet kokiu atveju Prancūzijos institucijos tvirtino, kad galimi komercinio perėjimo prie skaitmeninių technologijų modeliai nepadengia visų kino įrangos skaitmenizacijos išlaidų (tokių kaip projekcinių kabinų modernizavimas), be to, visada prie išlaidų turi prisidėti ir kino filmų demonstruotojas. Viešoji parama tokiais atvejais taip pat galėtų atlikti lemiamą papildantį vaidmenį.

(33) Dėl pagalbos **tinkamumo** visos suinteresuotosios šalys teigė, kad valstybės pagalba apskritai padėtų mažesniems kino teatrams atlaikyti didelę didelių daugiaekranių kino teatrų konkurenciją ir sudarytų vienodas sąlygas. Skaitmeninės kino įrangos įrengimas turėtų suteikti žiūrovams didesnį pasirinkimą. Konsultacijų dalyviai taip pat pabrėžė kitus skaitmeninio kino privalumus, tokius kaip projekcinė kokybė, programų lankstumas ir mažesnės platinimo sąnaudos. Prancūzijos institucijos teigė, skaitmeninio kino rėmimo tinkamumą reikėtų vertinti ne pagal programų įvairovės didinimą, tačiau labiau kino teatrų užsidarymo prevencijos požiūriu. Jų nuomone, įvairių tipų kino teatrų skaitmenizacija leistų pasiūlyti įvairią filmų programą. Europos skaitmeninio kino forumas teigė, kad jeigu mokesčių kreditą būtų galima atskaityti nuo PVM, net ir mažiau pelningi kino teatrai galėtų pasinaudoti Italijos priemone.

(34) Kai kurie konsultacijų dalyviai minėjo, kad mokesčių kreditas yra trumpalaikis, o iššūkiai, kuriuos kelia perėjimas prie skaitmeninių kino technologijų, yra ilgalaikiai. Taip pat buvo abejojama, ar standartai yra pakankamai įtvirtinti, kad jų galiojimas būtų užtikrintas mažiausiai dešimtmečiui, buvo teigiama, kad negalima nustatyti, kokia bus skaitmeninės kino įrangos gyvavimo trukmė. Vokietijos federalinė kino valdyba teigė, kad parama perėjimui prie skaitmeninių kino technologijų kainuotų mažiau nei kino teatrų atstatymas ir kultūrinė įvairovė, kurios reikėtų iš rinkos pasitraukus tiems subjektams, kurie patys negalėjo finansuoti perėjimo prie skaitmeninių technologijų. Vokietija taip pat pabrėžė, kad dėl specifinių nacionalinių ir regioninių kiekvienos valstybės narės aplinkybių reikia specialiai sukurtos pagalbos priemonės ir specialiai jai pritaikytos pagalbos formos. EFAD pareiškime buvo pakartota ši nuomonė ir pabrėžta, kad nėra vieno visiems tinkančio sprendimo. Italijos kino

filmų demonstruotojų asociacija (ANEC) teigė, kad pasibaigus skaitmeninės įrangos gyvavimo ciklui aplinkybės bus pakankamai pasikeitusios, todėl įrangą pakeisti nebebus taip sunku. Be to, Europos skaitmeninio kino forumas pareiškė, kad bet kokias papildomas eksploatacines išlaidas galima padengti iš naujų atitinkamų kino teatrų įplaukų srautų.

(35) Dėl **ekonominio, socialinio ir kultūrinio pagalbos poveikio** konsultacijų dalyviai apskritai pabrėžė, kad būtinas vienas skaitmeninio kino standartas ir platus DCI standartų pripažinimas. EFAD pareiškime buvo teigiama, kad remiant skaitmeninį kiną nereikėtų primesti technologinio sprendimo, tačiau tuo pat metu reiktų atsižvelgti į technologijų situaciją sektoriuje. *Europa Distribution* atsakyme buvo perspėta, kad nesilaikant bendro standarto gali tekti uždaryti daugelį kino teatrų. Bet kuriuo atveju ANEC patvirtino, kad priemonė leidžia kino teatrams patiems investuoti į savo pasirinktą standartą. Keletas konsultacijų dalyvių teigė, kad DCI standartus atitinkančią įrangą būtų galima naudoti alternatyvioms, kitokio (žemesnio) skaitmeninio standarto programoms demonstruoti, tuo tarpu atvirkštinis variantas (demonstruoti DCI standartus atitinkančių kino filmų kopijas, naudojant, pavyzdžiui, 1,3K įrangą) nėra įmanomas. Konsultacijų dalyviai neminėjo rizikos, kad gali išaugti kainos. Priešingai, jie prognozavo, kad laikui bėgant kainos kris. Tiek Prancūzijos institucijos, tiek EFAD savo informaciniame dokumente šiuo klausimu pabrėžė, kad bet kokia pagalbos priemonė turėtų būti rengiama stengiantis neiškraipyti konkurencijos skaitmeninės įrangos rinkoje. Todėl rengiant bet kokią pagalbos priemonę reikėtų įvertinti išlaidas skaitmeninei įrangai ir pagalba turėtų būti apribota remiantis tomis išlaidų sąmatomis. Konsultacijų dalyviai nepakartojo Komisijos susirūpinimo, kad valstybės pagalba gali paspartinti perėjimą prie skaitmeninių technologijų, o kartu ir kino teatrų uždarymą (žr. 16 dalį). Vietoje to buvo teigiama, kad valstybės pagalba yra ilgalaikis skaitmeninio kino problemų sprendimas. Italijos nekomercinio kino teatrų federacija atkreipė dėmesį į ribotą kino teatrų geografinę aprėptį, pažymėdama, kad tai reiškia, jog konkurencijos iškraipymo poveikis bus nedidelis.

IV. **ITALIJOS PASTABOS**

1. **Pagalbos reikalingumas**

(36) Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai informaciją apie Italijos kino rinkos ypatumus (paskutinį kartą informacija atnaujinta 2013 m. spalio mėn.). Nurodyta, kad Italijoje 1 872 kino objektuose yra 3 936 ekranai. Buvo išskirtos keturios kino teatrų kategorijos:

a) dideli kino teatrų tinklai ([8]) su daugiau kaip 60 ekranų. Tokių tinklų tėra du – UCI ir „The Space“. Jiems priklauso 787 ekranai 76 kino objektuose;

b) maži kino teatrų tinklai. Tokių tinklų yra 15, juose iš viso yra 60 ar mažiau ekranų. Iš viso šios kategorijos kino teatrams priklauso 513 ekranų 104 kino objektuose;

c) maži komerciniai kino teatrai. Jiems 351 kino objekte priklauso 1 287 ekranai;

d) mažesni objektai – beveik vien tik vieno ekrano kino teatrai (90 % tokių objektų) kartu su sezoniniais kino teatrais ir (arba) bažnytiniais kino teatrais. Tokių kino objektų yra 1 340, juose yra apie 1 500 ekranų.

(37) Nors didžiausi kino teatrų tinklai (a kategorijos) užima 40 % nacionalinės rinkos, d kategorijos kino teatrams tenka vos 5–10 % rinkos.

(38) Mokesčių kredito schema skirta b ir d kategorijų kino teatrams. Atsižvelgdamos į stiprias dviejų didžiųjų kino teatrų tinklų pozicijas rinkoje Italijos valdžios institucijos mano, kad valstybės pagalba pirmiausia reikalinga norint užbaigti tik mažų arba vidutinio dydžio kino filmų demonstruotojų perėjimą prie skaitmeninių technologijų.

([8]) Italijos valdžios institucijos kino teatrų tinklu pavadino bendrovę, kuriai priklauso mažiausiai 15 ekranų mažiausiai trijuose kino objektuose.

(39) Remiantis Kultūros ir turizmo ministerijos pateiktais duomenimis, 2010–2013 m. laikotarpiu mokesčių kredito skaitmeniniam kinui iš viso buvo paprašyta 1 603 ekranams (2014 m. balandžio mėn. duomenimis). Ši priemonė, įgyvendinama laikantis *de minimis* taisyklių, tapo ypač populiari nuo pat jos įgyvendinimo pradžios 2010 m., kai ja buvo pasinaudota 671 ekranui.

(40) Tačiau pagalbos priemonės įgyvendinimas pagal *de minimis* taisykles buvo nepakankamas, kad situacija pasikeistų. Pažymėtina, kad vidutinio dydžio daugiaekraniai kino teatrai galėjo skaitmenizuoti tik dalį savo ekranų.

(41) Italijos valdžios institucijos teigia, kad Italijos kino teatrų skaitmenizacija vis dar atsilieka. 2013 m. spalio mėn. skaitmenizuoti buvo 62 % ([9]) ekranų. Remiantis 2014 m. birželio mėn. Italijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, skaitmenizuoti dar reikėtų mažiausiai 700 kino ekranų.

(42) Todėl yra gana daug kino teatrų, daugiausia mažų ir vidutinio dydžio, kuriems gali tekti nutraukti veiklą. Jų uždarymas ne tik reikštų darbo vietų praradimą kino filmų demonstruotojų lygmeniu, tačiau padarytų poveikį filmų platinimui ir sumažintų pasirinkimą žiūrovams.

(43) Italijos valdžios institucijos ypač pabrėžė vieno ekrano kino teatrų ir vidutinio dydžio kino teatrų vaidmenį Italijoje. Vieno ekrano kino teatrai yra būtini, kad kine vienodai lankytis galėtų visi piliečiai, įskaitant kaimų ir kalnų miestelių gyventojus. Antrąja, vidutinio dydžio kino teatrų grupe remiasi kokybiškų filmų platinimas ir demonstravimas Italijoje. Reikia, kad jie išliktų, nes jie siūlo alternatyvą dviem didiesiems kino teatrų tinklams, kurie dominuoja rinkoje.

(44) Italijos valdžios institucijos spėja, kad tradicinės juostos iš rinkos visiškai pasitrauks vos per porą savaičių ar mėnesių. Kadangi artėja lūžio momentas, Italijos valdžios institucijos pabrėžia, jog būtina priemonę įgyvendinti viršijant *de minimis* viršutines ribas.

(45) Dėl siūlomos didžiausios mokesčių kredito sumos (50 000 EUR už ekraną) ir numatomų išlaidų skaitmeninei projekcijos įrangai Italijos valdžios institucijos patikslino savo numatomas vidutines skaitmenizacijos sąnaudas vienam ekranui 50 000–60 000 EUR (2014 m. balandžio ir birželio mėn. pateikti duomenys). Didžiausia mokesčių kredito suma atitinka skaitmenizacijos išlaidas, kurios yra daug didesnės nei numatomos vidutinės skaitmenizacijos išlaidos. Tačiau Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad mokesčių paskatos apskaičiuojamos remiantis faktinių išlaidų procentine dalimi. Kai vidutiniškai investuojama 50 000 EUR, mokesčių paskata (lygi 30 %) sudarytų 15 000 EUR. Todėl praktiškai didžiausios mokesčių kredito sumos paprastai nebuvo taikomos. Vis dėlto didžiausios sumos apribojimas garantuoja, kad esant neįprastai didelėms skaitmenizacijos išlaidoms pagalbos sumos absoliučia išraiška išliktų ribotos.

(46) Dėl pagalbos reikalingumo svarbu pažymėti, kad naujausi Italijos valdžios institucijų duomenys vis dar rodo, kad skaitmenizacijos išlaidos sieks keletą dešimčių tūkstančių eurų vienam ekranui. Daugelio kino teatrų, ypač mažesniųjų, atveju šių lėšų neįmanoma surinkti iš privačių šaltinių, visų pirma dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis Italijoje ir Europoje.

2. **Pagalbos proporcingumas**

(47) Italijos valdžios institucijos apskritai pabrėžia, kad mokesčių kreditas papildo komercinius perėjimo prie skaitmeninių technologijų modelius ir nekonkuruoja su VPF modeliais.

(48) Pakeistose įgyvendinimo taisyklėse yra keletas nuostatų, kurios užtikrina pagalbos priemonės proporcingumą. Jos atsižvelgia į kino teatrų skaitmenizacijai prieinamus rinkos mechanizmus (t. y. VPF modelius).

([9]) Kultūros ir turizmo ministerijos pateikti nacionalinės kino filmų demonstruotojų asociacijos (ANEC) duomenys.

(49) Pirma, tik 60 arba mažiau ekranų turintys kino filmų demonstruotojai gali prašyti mokesčių kreditų. Tai reiškia, kad du Italijos didieji kino teatrų tinklai (UCI ir „The Space“) į pagalbą pretenduoti negali. Italijos valdžios institucijos teigia, kad klasikinis VPF modelis buvo sėkmingai taikomas skaitmenizuojant šiuos dominuojančius rinkos subjektus. Be to, atsižvelgiant į stiprias jų pozicijas rinkoje (žr. 37 dalį), jie savo skaitmenizacijai neturėtų tikėtis valstybės pagalbos.

(50) Remiantis Italijos valdžios institucijų pateikta informacija, du didieji kino teatrų tinklai yra vieninteliai, pasinaudoję klasikiniu VPF modeliu. Vis dėlto mažesnių kino teatrų operatoriai savo perėjimui prie skaitmeninių technologijų palengvinti taip pat naudojosi komerciniais mechanizmais. Remiantis platintojų ir demonstruotojų asociacijų susitarimu Italijoje vidutinio dydžio ir mažiems kino teatrams buvo sukurtas alternatyvus VPF modelis. Lentelėje toliau pateikiami pagrindiniai Italijoje įdiegto klasikinio ir alternatyvaus VPF modelių skirtumai ir panašumai.

Italijoje taikomų klasikinio ir alternatyvaus VPF modelių palyginimas

Klasikinis VPF modelis Italijoje	Alternatyvus VPF modelis Italijoje
Trečioji šalis, integruotojas (kuris savo ruožtu sudaro VPF sutartis su platintojais) pasirašo sutartį su kino filmų demonstruotoju.	Paremtas platintojų asociacijos ir kino filmų demonstruotojų asociacijos susitarimu. Trečios šalys nedalyvauja.
Kino filmų demonstruotojui skaitmeninė įranga nepriklauso ir už ją jis iš anksto nesumoka.	Kino filmų demonstruotojui skaitmeninė įranga priklauso nuo pradžių ir jis iš anksto sumoka visą pirkimo kainą.
Tiek platintojas, tiek kino filmų demonstruotojas prie laipsniško išlaidų nusidėvėjimo prisideda atitinkamai mokėdami VPF mokesčius ir mėnesio įmokas. Sąnaudos paprastai pasiskirsto taip: 75 % platintojams ir 25 % kino filmų demonstruotojams.	Kino filmų platintojai už skaitmeninį kino filmų demonstravimą moka virtualios kopijos mokesčius. Šie mokesčiai gali padengti iki 75 % skaitmenizacijos išlaidų. Bet kokiu atveju kino filmų demonstruotojas turi padengti 5 500 EUR išlaidų.

(51) Antra, į tai atsižvelgusios Italijos valdžios institucijos pakeitė įgyvendinimo taisykles, kad užtikrintų, jog mokesčių kreditą derinant su komerciniais (VPF) modeliais nebūtų permokėjimo arba pagalba nebūtų nukreipta. Gavėjas turi pateikti deklaraciją, kad mokesčių kredito prašoma padengti tik nuosavoms faktinėms išlaidoms (žr. 23 dalį). Italijos valdžios institucijos pareiškė, kad Kultūros ir turizmo ministerijai kiekvienu konkrečiu atveju atlikus patikrinimą bus užtikrinta, kad pagalba padengtų tik tą investicijų dalį, kuri iš tiesų tenka kino filmų demonstruotojui.

(52) Trečia, kad pagalbos priemonė išliktų proporcinga, nustatytas didžiausias sukauptas pagalbos intensyvumas. Jis leidžia atskirti mažiausius kino teatrus (turinčius vieną arba daugiau ekranų) nuo kitų kino teatrų (žr. 24 dalį).

3. **Pagalbos tinkamumas**

(53) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pareiškė abejonę, ar numatomo priemonės biudžeto pakaks numatomoms skaitmenizacijos išlaidoms padengti. Italijos valdžios institucijų pateiktoje atnaujintoje biudžeto ir išlaidų sąmatoje (žr. 18 ir 45 dalis) išdėstytas atnaujintas situacijos, kuriai esant skiriama pagalbos priemonė, įvertinimas. Atsižvelgiant į vidutinį 15 000 EUR mokesčių kreditą ir į numatomą schemos biudžetą (žr. 18 dalį), 2014–2015 m. (t. y. laikotarpiu, kai pagalbos priemonė bus naudojama intensyviausiai) priemonę bus galima panaudoti 500 ekranų. Tai nemaža kol kas neskaitmenizuotų ekranų dalis (žr. 40 dalį).

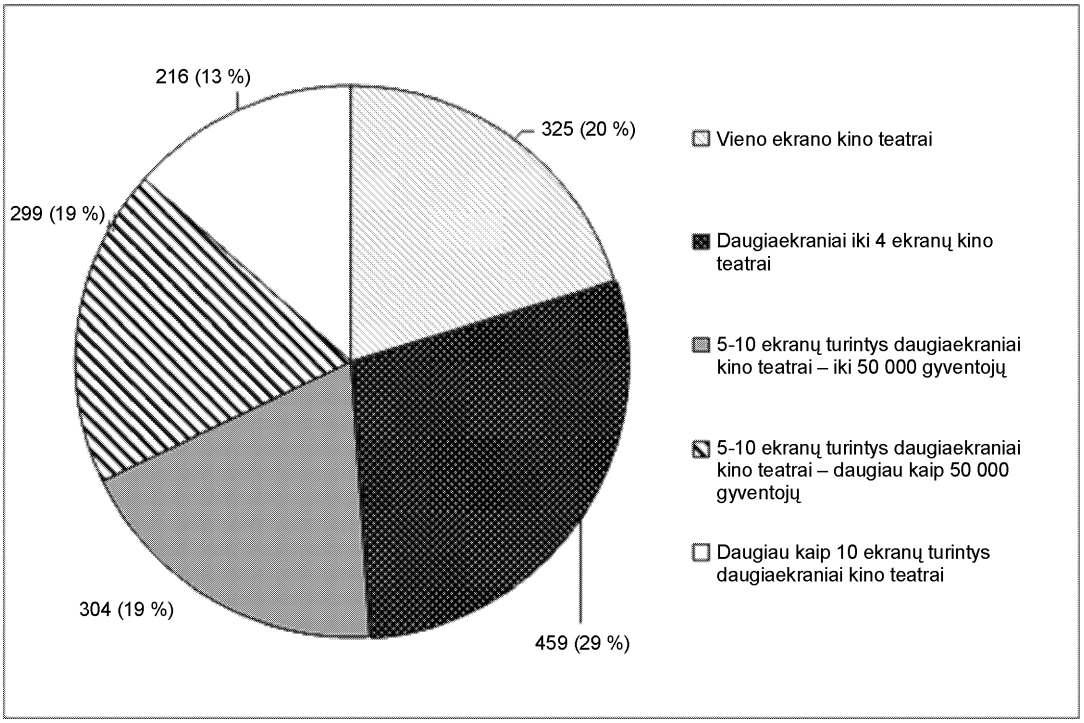
(54) Nors reikalavimo demonstruoti kultūrinę programą pagalbos schemoje buvo atsisakyta, Italijos valdžios institucijos teigė, kad schemos tikslai neabejotinai išlieka kultūriniai. Jeigu bus pasiekta visiška Italijos kino rinkos skaitmenizacija, bus lengviau platinti įvairių rūšių kino filmus, taip pat išaugs „nišinių“ kūrinių platinimo galimybės. Jeigu visi skirtingų tipų Italijos kino teatrai negalės pereiti prie skaitmeninių technologijų, nukentės kultūra.

(55) Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad mokesčių kreditas atskaitomas ne tik nuo tiesioginių mokesčių, kuriuos reikia sumokėti Italijos mokesčių inspekcijai (pelno mokestis), bet ir netiesioginių mokesčių (pavyzdžiui, PVM), taip pat nuo pajamų mokesčio ir socialinio draudimo įnašų (kuriuos už savo darbuotojus moka darbdaviai). Į visų šių mokesčių atskaitymą atsižvelgiama apskaičiuojant mokesčių kredito lengvatas. Tai padidina schemos prieinamumą, nes galimybė ja naudotis nepriklauso nuo atitinkamos įmonės gaunamo pelno.

(56) Be to, 2012 m. įstatymo galią turinčio dekreto Nr. 83 51 straipsnyje numatyta galimybė perduoti mokesčių kreditus skaitmeninės įrangos tiekėjams, bankams, finansų tarpininkams ir draudimo agentūroms (žr. 25 dalį.) Tai didina pagalbos priemonės prieinamumą mažesniems kino teatrams, ypač jeigu jie yra šeimos įmonės ir neturi darbuotojų.

(57) Jau įgyvendinant priemonę pagal *de minimis* taisykles, mokesčių kreditais pasinaudojo visų tipų kino teatrai, taip pat ir mažiausi rinkos kino teatrai. Tai patvirtina toliau pateikiama diagrama, kurioje parodyta, kas 2010–2013 m. laikotarpiu galėjo pasinaudoti šia schema.

Gavėjai pagal kino teatro tipą (2010–2013 m. laikotarpiu pagal ekranų skaičių) (paskutinį kartą 2014 m. balandžio mėn. atnaujintus duomenis pateikė Kultūros ir turizmo ministerija)

(58) Pateikti duomenis taip pat rodo, kad smarkiai išaugo mažų kino teatrų, kurie 2012 m. ir ypač 2013 m. pasinaudojo mokesčių kreditu, skaičius. Apskritai, remiantis Italijos valdžios institucijų duomenimis, nuo 2010 m. iki 2013 m. pabaigos mokesčių kreditu, skirtu pereiti prie skaitmeninių technologijų, galėjo pasinaudoti 325 kino teatrai arba 24,3 % iš 1 340 mažiausių Italijos kino teatrų.

4. **Ekonominis, socialinis ir kultūrinis poveikis**

(59) Italijos valdžios institucijos pabrėžia, kad visuotinis kino teatrų perėjimas prie skaitmeninių technologijų yra svarbus kultūrai. Skaitmeninės įrangos įrengimas susijęs su keletu didelių privalumų (pavyzdžiui, didesniu lankstumu) visam kino sektoriui (o galiausiai ir žiūrovams). Tačiau skaitmenizacijos išlaidos yra didelės ir paskirstytos netolygiai, o kino teatrams jų tenka daugiausia. Be valstybės pagalbos pereiti prie skaitmeninių technologijų pirmiausia negali maži rinkos subjektai. Perėjimui prie skaitmeninių technologijų sukurtų rinkos modelių (VPF modelių) nepakanka šiam disbalansui išlyginti, šiais modeliais negali vienodai pasinaudoti visi kino teatrai.

(60) Italijos valdžios institucijos patvirtina, kad, jų nuomone, schemos mechanizmai tikrai paremti technologijų neutralumo principu.

V. **PAGALBOS PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS**

1. **Teikiama pagalba**

(61) SESV 107 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad „išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(62) Kaip paaiškinta sprendime pradėti procedūrą ir kiek trumpiau 12 dalyje, priemonė atitinka SESV 107 straipsnio 1 dalyje vartojamą valstybės pagalbos apibrėžtį. Finansavimo šaltinis yra mokesčių paskatos, todėl Italijos valstybė netenka tam tikrų mokestinių įplaukų. Pagal šią schemą tam tikros kino bendrovės galės pasinaudoti šiuo finansiniu pranašumu, todėl priemonė selektyviai suteikia pranašumą tam tikroms įmonėms. Pagalbos gavėjai konkuruoja su kitomis įmonėmis, kurios nebūtinai gali pasinaudoti schema. Todėl schema iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją. Kadangi prekyba filmais yra tarptautinio pobūdžio, ši priemonė gali paveikti prekybą Europos Sąjungos viduje.

2. **Pagalbos suderinamumas su vidaus rinka**

(63) Italijos valdžios institucijos teigia, kad ši priemonė yra pagalba kultūrai remti. Jos nuolat pabrėžė, kad kuo spartesnė visiška Italijos kino teatrų skaitmenizacija yra svarbi šalies kultūrai. Pagalbos priemone norima užtikrinti, kad visų tipų kino teatrai, nepaisant didelių išlaidų, galėtų pereiti prie skaitmeninių technologijų.

(64) Kai buvo priimtas sprendimas pradėti procedūrą dėl priemonės, Komisija dar nebuvo apibrėžusi savo politikos dėl skaitmeninės projekcijos rėmimo. Nuo to laiko Komisija priėmė naują Komunikatą dėl valstybės pagalbos filmams ir kitiems garso ir vaizdo kūriniams ([10]), kuriuo atnaujino taisykles, kuriomis vadovaujamasi vertinant valstybės pagalbos filmams ir kitiems garso ir vaizdo kūriniams teikimo pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktą suderinamumą su vidaus rinka.

(65) Naujajame komunikate dėl kino pripažįstama, kad pagalba kino filmų gamybai gali būti vertinama kaip pagalba kultūrai remti pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktą. Todėl šiame sprendime svarstomos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka galima vertinti vadovaujantis šia nuostata. Komunikate dėl kino nustatoma, kad pagalba kino teatrų modernizavimui, įskaitant jų skaitmenizaciją, gali būti pateisinama, jeigu tokia pagalba yra reikalinga, proporcinga ir tinkama.

a) *Priemonės reikalingumas*

(66) Kaip išdėstė Italijos valdžios institucijos ir patvirtino suinteresuotosios šalys savo pastabose, perėjimas prie skaitmeninių kino technologijų kelia sunkumų kino sektoriui ir tai daro poveikį visam Europos kinui, o ypač mažesniems kino teatrams. Išnykus kino teatrams, ypač nepriklausomiems mažiems ir vidutinio dydžio kino teatrams mažesniuose miestuose, sumažėtų filmų pasiūlos įvairovė ir filmų nebūtų galima rodyti visuose regionuose. Kitaip tariant, ilgai trunkantis ir nesklandus perėjimas prie skaitmeninių technologijų neigiamai veikia kino demonstravimą, platinimą ir, galiausiai, žiūrovus Europoje.

(67) Nors mokesčių priemonė buvo įgyvendinama pagal *de minimis* taisykles, Italijos kinas vėluoja pereiti prie skaitmeninių kino technologijų.

(68) Tuo pat metu rinka jau pasiekė skaitmenizacijos „lūžio tašką“ ir Italijoje iki 2013 m. jau buvo skaitmenizuota daugiau kaip 60 % ekranų, tačiau padėtis pablogėjo tuose kino teatruose, kurių perėjimas prie skaitmeninių technologijų priklauso nuo valstybės pagalbos. Reikia pripažinti, kad artimiausioje ateityje nebebus galima garantuoti, kad filmus bus galima demonstruoti naudojant 35 mm kino juostas.

(69) Priemonė skirta ne tik mažiausiems kino teatrams, bet ir didesniems komerciniams kino teatrams ir tinklams. Tačiau didžiausi kino teatrų tinklai (turintys daugiau kaip 60 ekranų) šia priemone pasinaudoti negali. Italijos valdžios institucijos teigė, kad mokesčių kreditai, suteikiami visiems mažesniems kino teatrams, atkūrė vienodas sąlygas sektoriuje, kuriame dominuoja du labai dideli kino teatrų tinklai.

(70) Mokesčių kreditu norima padėti tiems kino teatrams, kurie negali, visų pirma dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis, surinkti pakankamai privačių lėšų brangiai kainuojančiai skaitmenizacijai.

([10]) Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos filmams ir kitiems garso ir vaizdo kūriniams (OL C 332, 2013 11 15, p. 1).

(71) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus argumentus Komisija mano, kad pagalbos priemonę galima laikyti reikalinga išsaugoti ir atkurti Italijos kino teatrų sektoriaus įvairovę skaitmeninių technologijų sąlygomis. Labai svarbu, kad išliktų įvairūs kino teatrų tipai – pradedant vieno ekrano nekomerciniais kino teatrais, baigiant daugiaekraniais kino teatrais, siūlančiais komercinę programą – tai leis užtikrinti, kad Italijos žiūrovams ir toliau būtų siūlomas įvairus kinas. Kaip savo pastabose pripažino suinteresuotosios šalys, perėjimas prie skaitmeninių kino technologijų kelia sunkumų visam kino sektoriui ir tik didžiausiems kino teatrų tinklams nesunku pasinaudoti komerciniais perėjimo prie skaitmeninių technologijų modeliais. Italijos valdžios institucijų pateikti rinkos duomenys parodė, kad priemonės *de minimis* įgyvendinimas yra nepakankamas šiam perėjimui prie skaitmeninių technologijų užbaigti, ypač tuose kino teatruose, kurie turi daugiau kaip vieną ekraną. NET jeigu kai kurie kino teatrai galėjo pasinaudoti VPF sandoriais, komerciniai perėjimo prie skaitmeninių technologijų modeliai vis tiek nepadengia visų kino teatro skaitmenizacijos išlaidų (žr. 32 dalį). Galima manyti, kad viešoji parama tokiais atvejais taip pat reikalinga, jeigu ji yra teikiama papildomai, pasirūpinus, kad priemonė išliktų proporcinga nepriklausomai nuo pagalbą gaunančio kino teatro tipo.

b) *Priemonės proporcingumas*

(72) Italijos valdžios institucijos mokesčių kredito nesuteikia daugiau kaip 60 ekranų turintiems kino filmų demonstruotojams. Italijos kino rinkos struktūra rodo akivaizdų atotrūkį tarp iki 60 ekranų turinčių operatorių ir didesnių operatorių (žr. 36 ir 37 dalis). Todėl taikoma riba atrodo proporcinga atsižvelgiant į schemos tikslą.

(73) Be to, mokesčių kreditas padengia tik dalį (30 %) perėjimo prie skaitmeninių technologijų išlaidų ir negali būti didesnė kaip 50 000 EUR per metus. Nustačiusios, kad pagalbos suma turi būti lygi realioms skaitmenizacijos išlaidoms, Italijos valdžios institucijos užtikrino, kad pagalba liks proporcinga, nors išlaidos kiekvienu konkrečiu atveju ir skirtųsi. Kaip pažymėjo keletas konsultacijų dalyvių (29 dalis), išlaidos skaitmenizacijai kai kuriais atvejais, pavyzdžiui, kai reikia atlikti daug darbų projekcinėje kabinoje, gali būti gerokai didesnės už vidurkį. Tokiais netipiniais atvejais 50 000 EUR riba vis dėlto užtikrina, kad pagalbos sumos absoliučia išraiška išliktų proporcingos.

(74) Kadangi sprendime pradėti procedūrą buvo iškelti klausimai dėl komercinių kino skaitmenizacijos modelių „išstūmimo“, 50 dalyje parodyta, kad Italijoje buvo sukurti du skirtingi komerciniai skaitmenizacijos modeliai. Jie gali būti derinami su siūlomu mokesčių kreditu skaitmeniniam kinui. Italijos valdžios institucijos įtraukė konkrečias nuostatas į pakeistas įgyvendinimo taisykles, siekdamos užtikrinti, kad derinant privatų ir viešąjį kino skaitmenizacijos finansavimą būtų išvengta permokėjimo arba pagalbos nukreipimo (pavyzdžiui, platintojams arba VPF integruotojams). Tokiu būdu Italijos valdžios institucijos, siekdamos paskatinti visišką skaitmenizaciją, skatina optimalią prieinamų rinkos modelių ir valstybės pagalbos sinergiją.

(75) Mokesčių kreditą taip pat galima derinti su kitomis pagalbos priemonėmis. Siekdamos užtikrinti pagalbos proporcingumą Italijos valdžios institucijos nustatė 90 % didžiausią sukauptos pagalbos intensyvumą mažiems kino teatrams (turintiems vieną arba du ekranus) ir 75 % – kitų tipų kino teatrams.

(76) Apskritai kartu su paraiška reikia pateikti patvirtintą dokumentą, kuriame patikslinamos realios išlaidos kiekvienam ekranui, ir kiekvienu konkrečiu atveju Kultūros ir turizmo ministerija atlieka patikrinimus. Be to, įgyvendinimo taisyklėse nustatoma, kad neįvykdžius reikalavimų mokesčių kreditas (kartu su palūkanomis ir delspinigiais) gali būti išieškotas.

c) *Priemonės tinkamumas*

(77) Italijos valdžios institucijų pateikti paaiškinimai ir galimybės perkelti mokesčių kreditus įvedimas užtikrina, kad priemonė turės poveikį numatomiems pagalbos schemos gavėjams. Galimybę pasinaudoti schema turėtų turėti net ir mažiausiai pelningi kino teatrai.

(78) Priemonė nebesiūloma kaip bandomoji priemonė, ją siūloma taikyti iki 2022 m. pabaigos.

(79) Italijos valdžios institucijų pateikti duomenys (57 ir 58 dalys) rodo, kad priemonė prieinama visų tipų kino teatrams, visų pirma mažesniems kino teatrams. Nors kiti veiksniai taip pat galėjo atlikti tam tikrą vaidmenį, reikėtų pažymėti, kad 2012 m. ir 2013 m. pastebimai padaugėjo 1–4 ekranus turinčių kino teatrų, pasinaudojusių mokesčių kreditu (pagal *de minimis* taisykles), skaičius, o tai sutapo su galimybės perkelti mokesčių kreditus įvedimu 2012 m. (25 dalis).

(80) Apskritai priemonė atrodo tinkama pasiekti tikslą išsaugoti Italijos rinkoje veikiančių kino teatrų įvairovę, pradedant vieno ekrano kino teatrais, mažais komerciniais kino teatrais ir baigiant įvairių tipų daugiaekraniais kino teatrais. Ši ekranų įvairovė yra būtina sąlyga pasiekti platų tuose ekranuose demonstruojamų kino filmų pasirinkimą.

d) *Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai*

(81) Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai yra riboti. Tarpvalstybinis kino teatrų veiklos poveikis yra ribotas dėl to, kad kino filmų sektoriuje veikia tarptautiniai kino teatrų operatoriai ir pats sektorius yra tarptautinio masto. Vis dėlto atskiri kino teatrai neišvengiamai veikia tam tikras ribas turinčioje geografinėje zonoje, nes žiūrovai nekeliauja į toli esančius kino teatrus.

(82) Priemonė susijusi su investicine pagalba ir suteikia vienkartinę lengvatą kino teatrams, vieną kartą pereinantiems prie skaitmeninių technologijų. Mokesčių kreditas užtikrina, kad visi kino teatrai galėtų įvykdyti perėjimą prie skaitmeninių technologijų, tačiau nepagrįstai neiškraipo konkurencijos jų kasdienės veiklos požiūriu.

(83) Be to, visai Europos kino pramonei turėtų būti naudinga užbaigti perėjimą prie skaitmeninių kino technologijų visoje Europoje. Todėl sprendime pradėti procedūrą iškeltos abejonės dėl skaitmeninio kino standartų nebeaktualios. Trečiųjų šalių pastabos parodė, jog sektoriuje pirmenybė vieningai teikiama vyraujantiems skaitmeninio kino standartams.

VI. **IŠVADA**

(84) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija laikosi nuomonės, kad pagalba siekiama aiškiai apibrėžto kultūrinio tikslo. Į sprendime pradėti procedūrą pareikštas abejones dėl pagalbos reikalingumo, proporcingumo, tinkamumo ir poveikio buvo atsakyta. Konkurencijos iškraipymas ir priemonės poveikis prekybai bus tokie nedideli, kad neprieštaraus bendram interesui. Taigi, mokesčių kreditas skaitmeninės projekcijos įrangai, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies d punktu, laikomas suderinamu su vidaus rinka.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalbos priemonė, kurią Italija ketina taikyti skaitmeninės projekcijos įrangai, remdamasi 2007 m. gruodžio 24 d. įstatymu Nr. 244, 2013 m. rugpjūčio 8 d. įstatymo galią turinčiu dekretu Nr. 91 (pakeistu 2013 m. spalio 7 d. įstatymu Nr. 112) ir naujosiomis mokesčių kredito, teikiamo kino teatrams skaitmeninei projekcijos įrangai ir įrenginiams diegti ir įsigyti, įgyvendinimo nuostatomis, yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies d punktą.

Todėl minėtą pagalbos priemonę leidžiama įgyvendinti.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2014 m. spalio 29 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas